

Botezul Domnului în Iordan

Prin Botez, Dumnezeu Tatăl nostru a luat în posesie viața noastră, ne-a încorporat în viața lui Cristos și ni l-a trimis pe Duhul Sfânt. Forța și puterea lui Dumnezeu luminează fața pământului.

19.06.2012

Prin Botez, Dumnezeu Tatăl nostru a luat în posesie viața noastră, ne-a încorporat în viața lui Cristos și ni l-a trimis pe Duhul Sfânt. Forța și puterea lui Dumnezeu luminează

fața pământului. Vom face să ardă lumea, în flăcările focului pe care a venit să-l aducă pe pământ!... Și lumina adevărului tău, Isus al nostru, va ilumina inteligențele, într-o zi fără sfârșit.

Eu te aud exclamând, Regele meu, cu o voce vie, care vibrează și acum.

Ignem veni mittere in terram, et quid volo nisi ut accendatur? (Lc 12, 49). —

Și voi răspunde – cu toată ființa mea – cu simțurile mele și facultățile mele: *Ecce ego, quia vocasti me!* (1 Sam 3, 9). Domnul a pus în sufletul tău o pecete de neșters, prin Botez: ești fiul lui Dumnezeu. Copilul: nu arde de dorința de a se face iubit de toți?

*Sf. Josemaría Escrivá, în cartea
Sfântul Rozariu, Adaos, primul mister
de lumină*

Toți oamenii sunt fii ai lui Dumnezeu. Dar un fiu poate să se comporte cu tatăl său în diferite

moduri. Trebuie să ne dăm seama că Domnul, voindu-ne fiii săi, ne-a admis să trăim în casa sa, în mijlocul lumii: a voit să fim din familia sa, ca toate lucrurile sale să fie ale noastre și ale noastre să fie ale sale, ca să-l tratăm cu atâta familiaritate și încredere încât să-i cerem, cum face un copil, luna!

Un fiu al lui Dumnezeu îl tratează pe Domnul ca Tată. Nu cu un respect servil nici cu reverență formală, ci cu sinceritate și încredere. Dumnezeu nu se scandalizează de oameni, nu se obosește de infidelitățile noastre. Tatăl din Ceruri iartă orice ofensă, când fiul se întoarce la El, când se căiește și cere iertare. Ba mai mult, Domnul este în așa fel Tată încât previne dorința noastră de iertare: El ne vine în față, deschizându-ne brațele cu harul său. (...)

Sf. Josemaría Escrivá, în cartea Este Isus care trece, 64

Misiunea de fii ai lui Dumnezeu

Creștinul știe că este introdus în Cristos prin Botez; este vrednic să lupte pentru Cristos prin Mir; chemat să lucreze în lume prin participarea la funcțiunea regală, profetică și sacerdotală a lui Cristos; devine un singur lucru cu Cristos prin Euharistie, sacramentul unității și al iubirii. De aceea, ca Isus Cristos, creștinul trebuie să trăiască pentru alții, privind cu iubire pe fiecare din aceia care îl înconjoară și omenirea întreagă. (...)

Nu este posibil de a despărți în Cristos ființa sa de Dumnezeu-Om și rolul său de Răscumpărător. Cuvântul se face trup și vine pe pământ *ut omnes homines salvi fiant*, pentru a salva pe toți oamenii. Cu toate mizeriile noastre și limitele noastre, fiecare dintre noi este un alt Cristos, același Cristos, chiar și noi chemați să slujim pe toți oamenii. (...)

Domnul nostru a venit să aducă pacea, vestea cea bună, viața tuturor oamenilor. Nu numai celor bogați, și nu numai celor săraci. Nu numai celor înțelepți, nici numai celor simpli. Tuturor. Fraților, pentru că suntem toți frați, fiii unui aceluiasi Tată, Dumnezeu. Pentru care nu este decât o rasă: rasa fiilor lui Dumnezeu. Nu este decât o culoare: culoarea fiilor lui Dumnezeu. Și nu este decât o limbă: cea care vorbește inimii și minții și, fără sunetul cuvintelor, ne face să-l cunoaștem pe Dumnezeu, și face așa ca să ne iubim reciproc.

Sf. Josemaría Escrivá, în cartea Este Isus care trece, 106